

Martin Olsen: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) har jo nu gennemgaaet Lovforslagets Bestemmelser og omtalt dets væsentligste Indhold. Jeg kan derfor fatte mig forholdsvis kort. Jeg ønsker at paapege, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Venstre paapegede, at det ikke er for tidligt, at man nu søger at lovgive om Biografteatervæsenet, der hidtil har faaet Lov til at vokse saa nogenlunde vildt op, selv om det ganske vist har været underkastet Censur. Naar jeg taler om Biografteaterforestillinger, maa jeg sige, at jeg har ikke noget egentligt praktisk Kendskab til disse, idet jeg nærmest kun har studeret dem gennem Plakater og Billeder. Efter disse at dømme maa imidlertid mange af disse Forestillinger være rædsomme. Alene Titelen kan jo jage Folk bort, og hvis vi havde en Samling af Titler paa de Biografteaterforestillinger, der har været givet, vilde det sikkert være en fæl Buket. Det, man ser mindst af, er de mere harmløse Skuespil, Lystspil, Idrætsbilleder og Naturoptagelser, deriblandt Billeder fra Dyrelivet. Det meste af det, der har været forevist i de senere Aar, har været vovede amerikanske Forbryderfilms, Detektivfilms, som ikke just har kunnet paavirke navnlig Ungdommen, tænker jeg, paa den bedste Maade. Man tør vel ogsaa nok sige, at meget af det, der præsteres, har været et godt Stykke borte fra det virkelige Liv, og derfor maa det ogsaa have været egnet til at forvirre navnlig Børns Begreber og bibringe dem Vrangforestillinger. Jeg tror derfor, det er godt, at Censuren fra Rigsdagen faar et Fingerpeg om, at man finder, den bør være lidt strengere, end den hidtil har været. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Partiet Venstre i, at man i og for sig ikke kan lovgive om Moralen. Det er heller ikke nødvendigt, for om den kan der diskuteres vidt og bredt. Men naar man blot ved, i hvilken Retning det er, man fra Rigsdagens to Ting ønsker, at Censuren skal gøre sig gældende, er det tilstrækkeligt; den bør sørge for, at vi ikke faar for meget af det usandsynlige. Det er jo nemlig noget, som virker begrebsforvirrende for alle Mennesker, ikke mindst for Børn. Jeg tror derfor, det er godt, at Censuren her faar et Direktiv, som vil kunne være til Nytte, og jeg haaber, at den vil følge dette.

I øvrigt maa man sige, at det foreliggende Lovforslag i meget væsentlig Grad adskiller sig fra det oprindelig forelagte. Det fremtraadte med 4 smaa Paragraffer, i hvilke der nærmest kun stod: Justitsministeren bestemmer det nødvendige med Hensyn

til Biografteatre. Det er omtrent, hvad der stod i det oprindelig forelagte Lovforslag. Den Affattelse, der nu er kommet frem, er blevet noget fyldigere. Ikke alene er Antallet af Paragraffer blevet større, men Indholdet er betydelig forøget, idet Lovforslaget nu omfatter en Mængde Forhold, som der maaske var tænkt paa, men som slet ikke var omtalt i det oprindelige Lovforslag. Jeg hilser med Glæde, at det er blevet fyldigere, om end det maaske ikke er fyldigt nok endnu. Men det omfatter i hvert Fald nu ikke færre end 7 Afsnit, næsten alle paa nogle Paragraffer. Ligesom den ærede sidste Taler er jeg glad ved, at der er givet Kommunerne en væsentlig Andel i Tilsynet og Ret til at opnaa Bevilling. I ikke mindre end 7 Tilfælde indeholder Lovforslaget Bestemmelser, der giver Kommunerne Adgang til paa en eller anden Maade at gøre deres Indflydelse gældende, f. Eks. i § 1, 2det Stykke. Jeg vil gerne straks sige, at jeg gaar ud fra, at en Kommune, der optræder som Bevillingssøger, foretrækkes fremfor andre Ansøgere; jeg er nemlig ikke enig med den ærede foregaaende Taler i, at det ubetinget skal være en enkelt Person, der faar Bevillingen. Thi naar det er en enkelt Person, som har Interesse i Driften af et Biografteater, kommer han meget nemt ind paa de Veje, som baade det ærede Medlem og jeg gerne vilde have Biografteatrene bort fra, de Veje nemlig, der fører til, at Teatret drives mere for Fordelens Skyld end for den almindelige Nyttes Skyld. Der er endvidere § 2, hvorefter Erklæring skal indhentes fra Kommunalbestyrelsen, inden der træffes Bestemmelse om Oprettelsen af nye Biografteatre. Derved faar Kommunalbestyrelsen en betydelig Indflydelse. Der er § 3, 1ste Stykke, hvorefter Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes, naar Bevillingshaverens Enke vil fortsætte Driften. Der er § 3, 2det Stykke, om Fornyelse af Bevillingerne og § 12, 1ste Stykke, om et Tilsyn, bestaaende af 3 Personer, der vælges af Kommunalbestyrelsen paa 4 Aar. Det er noget nyt, men jeg haaber, at det vil blive noget gavnligt, og at man dertil vil finde de rigtige Mænd, som med Interesse vil røgte deres Hverv, saa det kommunale Tilsyn kan bidrage til Højnelse af Biografteatervæsenet. Dette Tilsyn skal efter § 12, 2det Stykke, afgive en aarlig Beretning til Kommunen. Endelig er der Bestemmelsen om, at Kommunen faar 1/3 af den Afgift, der skal udredes. Jeg hilser ogsaa den Bestemmelse med Glæde, som den ærede sidste Taler omtalte, at der gives Skolerne en lovfæstet